Mondialisation.ca
Centre de recherche sur la mondialisation

Vankuverski skandal: Suspenzija « slobode govora »

Par Diana Johnstone

Mondialisation.ca, 07 mars 2011
2 mars 2011

Analyses: THE BALKANS

АМЕРИЧКОМ НАУЧНИКУ СРПСКОГ ПОРЕКЛА ЗАБРАЊЕН УЛАЗАК У КАНАДУ

Нисам једина особа која је крајње запрепашћена чињеницом да је др Срђи Трифковићу забрањен улазак у Канаду. Та невероватна одлука је још више скандалозна по томе што је то био „ад-хок“ одговор на кампању мржње од стране самопрокламованих представника једне босанске етничке групе, која је на тај начин спроводила освету против друге етничке босанске групе. Да ли се на тај начин у Канади схвата појам „мултикултуризма“?

Протеривање мирољубивог говорника је у супротности са демократским принципима, које западне НАТО силе, укључујући Канаду, стално набијају на нос остатку света. Тако нешто је несхватљиво, без обзира на створену климу око овог инцидента. Шта више, након проучавања свих чињеница, овај случај постаје још „гори“...

Кампања мржње наручена против др Трифковића од стране одређених група које тврде да представљају босанске муслимане је заснована на искривљивању истине, лажима и провидним аргументима. Овако нешто тврдим као неко који ни приближно не дели исто политичко мишљење или верске ставове са др Трифковићем, али као неко ко разуме да он овде брани своја уверења са снажним интелектуалним интегритетом, који истовремено потпуно недостаје код оних који га нападају.

Шта више, ја често сматрам да је процена др Трифковића о наводној муслиманској претњи Западу, неумесна или претерана. У овом случају, начин на који је он третиран од стране канадске државе, као одговор на притужбе муслиманског лобија, сам по себи обезбеђује неочекивану подршку његовим аргументима.

Питање око кога се ја слажем са др Трифковићем, јесте управо питање због кога је он изложен овако суровим нападима: Питање Сребренице. Овде желим да укажем на сву двосмисленост израза „негирање геноцида“, који се користи за карактеризацију позиције др Трифковића по питању Сребренице.

Та двосмисленост се тиче разлике између чињеница и интерпретације чињеница. Овде инсистирам да свако може да има право – да не буде у праву, по том питању; Канада не може да избаци са своје територије све људе који стално изврћу чињенице, или их погрешно интерпретирају. Зато овде желим да укажем на ту различитост.

По питању Сребренице, чињенице су делимично установљене, делимично су оспораване, и делимично непознате. То је због тога што материјални докази нису тако јасни и темељно истражени- бар не онако како се то представља у јавности.

Независна истраживања је било тешко спровести, али су до сада неке чињенице непобитно установљене. Пратећи пад Сребренице у јулу 1995, било је доста муслиманских жртава, неки од њих су били погубљени, у супротности са међународним конвенцијама. То су били масакри који су се одиграли у контексту крвавог грађанског рата између три стране, и у коме су све три стране чиниле сличне масакре.

Опис масакра који су се десили у Сребреници као „геноцида“ није чињеница, већ интерпретација тог догађаја. Таква интерпретација се одржава на проблематичном питању „намере извршења...“. Према неким посматрачима, укључујући мене, злочин геноцида подразумева намеру да се истреби целокупно становништво, и не може бити почињен ако се поштеде жене и деца. Српске снаге, које су освојиле Сребреницу, су помогле женама, деци и старцима да напусте ратну зону и докопају се безбедног уточишта. Погубљење заробљених мушкараца војног доба може лако да се објасни као освета и жеља да се ослаби војни потенцијал непријатеља. То је свакако ратни злочин, али не може да буде „геноцид“.

Међународни трибунал за бившу Југославију у Хагу, који је углавном кадровски попуњен и финансиран од стране НАТО земаља које су се ставиле на страну муслимана у грађанским ратовима у Босни, је измислио начин да опише Сребреницу као „геноцид“, тако што је урадио „редефиницију“ самог термина „геноцида“. Панел од три судије је прихватио теорију социолога да су убијањем свих мушкараца, Срби имали намеру да почине „локални геноцид“, с обзиром да у „патријархалном“ друштву, жене неће моћи више да се врате назад без својих мушкараца. То није опште прихваћена дефиниција „геноцида“. Тиме је Хашки Трибунал на префињен начин обмануо јавност, да би оправдао војну интервенцију НАТО-а у бившој Југославији против Срба, којима је на тај начин прикачена стигма „геноцидног народа“.

Етикетирање Срба као „геноцидног народа“ (које лако може да се протумачи као подстицање расне мржње) је главна препрека да се дође до трајног мира и помирења између народа у Босни и Херцеговини, сада већ више од 15 година након престанка рата. Поражавајуће је да канадска влада данас делује на начин који само може да доведе до даљег увећања опасних тензија.

„Бошњачки“ лоби се овде користи широким игноранством и конфузијом у НАТО земљама, који су везани за југословенске ратове дезинтеграције, да би постигао своју прикривену политичку агенду под маском „указивања поштовања према жртвама геноцида“. У стварности, њихова активност, нема везе са страдалима мушкарцима. Она је много више усмерена на негирање легитимитета српског ентитета, Републике Српске, у Босни и Херцеговини, који је установљен амерички спонзорисаним Дејтонским Споразумом из 1995, који окончао рат у Босни. Сврха деловања „Бошњачког“ лобија је ревизија Дејтонског Споразума, да би се укинула Република Српска и извршила централизација Босне и Херцеговине, која би онда била под пуном контролом муслиманске стране, с обзиром на опште прихваћену „чињеницу“ да муслимани чине благу демографску већину. Узимајући у обзир то да босански Срби, православни хришћани, још увек одржавају у свом историјском памћењу прошлост из времена Отоманске Империје, када су били грађани другог реда- код њих данас и даље постоји страх, оправдан или не, да ће у таквој муслимански доминантној Босни бити враћени у претходни инфериорни статус.

Ја као неко ко није Србин, и ко нема такво искуство, можда могу и да сматрам такав страх претераним; Али је дубоко лицемерно за Запад да очекује од Срба да буду једини „Западњаци“, који ће са добродошлицом да прихвате муслиманску власт на својим историјским просторима.

Превод: Миодраг Новаковић

Tekst na srpskom jeziku možete naći na http://www.vidovdan.org/2010-04-04-22-59-05/9697-2011-03-05-11-15-48

Originalni tekst možete naći na Globalresearch.ca

La source originale de cet article est Mondialisation.ca
Copyright © Diana Johnstone, Mondialisation.ca, 2011

Articles Par : Diana Johnstone

Avis de non-responsabilité : Les opinions exprimées dans cet article n'engagent que le ou les auteurs. Le Centre de recherche sur la mondialisation se dégage de toute responsabilité concernant le contenu de cet article et ne sera pas tenu responsable pour des erreurs ou informations incorrectes ou inexactes.

Le Centre de recherche sur la mondialisation (CRM) accorde la permission de reproduire la version intégrale ou des extraits d'articles du site Mondialisation.ca sur des sites de médias alternatifs. La source de l'article, l'adresse url ainsi qu'un hyperlien vers l'article original du CRM doivent être indiqués. Une note de droit d'auteur (copyright) doit également être indiquée.

Pour publier des articles de Mondialisation.ca en format papier ou autre, y compris les sites Internet commerciaux, contactez: media@globalresearch.ca

Mondialisation.ca contient du matériel protégé par le droit d'auteur, dont le détenteur n'a pas toujours autorisé l'utilisation. Nous mettons ce matériel à la disposition de nos lecteurs en vertu du principe "d'utilisation équitable", dans le but d'améliorer la compréhension des enjeux politiques, économiques et sociaux. Tout le matériel mis en ligne sur ce site est à but non lucratif. Il est mis à la disposition de tous ceux qui s'y intéressent dans le but de faire de la recherche ainsi qu'à des fins éducatives. Si vous désirez utiliser du matériel protégé par le droit d'auteur pour des raisons autres que "l'utilisation équitable", vous devez demander la permission au détenteur du droit d'auteur.

Contact média: media@globalresearch.ca